

Mustafa Boyrazlı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

20.10.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mustafa Boyrazlı (1966-)

12.10.1966 tarihinde Elazığ'da doğdu. İlk, Orta ve Lise Eğitimini Elazığ'da, Üniversite Eğitimini Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Maden Mühendisliğinde yaptı. İstanbul'da bir üniversitede akademisyen olarak görev yapmaktadır. Evli ve üç çocuk babasıdır.

Adam, Bıçak ve Çocuk

ADAM-BIÇAK VE ÇOCUK

Takla vura vura bir bıçak,
Çiğ karanlığı yırtarak,
Döşüne saplandı,
Gece saçlı adamın,
Yüreği sızlamadı bir annenin,
Birden sıçramadı uykusundan bir sevgili,
Bir bıçak takla vura vura,
Döşüne saplandı gece saçlı adamın,
Sessiz bir çığlık olmadı kulaklarda,
Ve yankılanmadı gecede, gözyaşları..

Duvarlara serpiştirilmiş tek renk resim gibi,
Eroinman fahişelerin aynalara kondurduğu,
Dağınık ruj lekeleri gibi,
Kaldırımlara öylesine bir iz bıraktı kan,
Dolunaydı,
Şavkı koca devleri andıran bulutlara vuruyordu,
Bulutlar ürkütüyordu,
Yanan bir sigara ağzında, sarı benizli, zayıf çocuğu
Adam yatıyordu, boylu boyunca,
Adam ölüyordu, öylesine ölüyordu işte...

Deniz kulakları sağır edecekmişçesine
Çıgıllıklar savuruyordu,
Kayalardan çıkan ah vah sesleri, ürkütüyordu,
Kara bir çarşaf giymişti şehir,
Şarkılar romantikliğini yitirmişti,
Deniz siyahtı, simsiyah gece içinde,
İçine kimi attılar, kaç kişiydiler,
Ayak sesleri ele vermedi katilleri..

"esmer uzun boylu, göğsünden bıçaklanmış,
bir genç adam cesedi bulundu, bugün sahilde"
yerel ve ulusal radyolarda geçer bu haber,
gazetelerde kanlı-ıslak resimleri boy boy,
bir adam ölmüştü, gece saçları, hantal ayaklarıyla,
o adam ölmüştü, artık nefes borcu yoktu hayata

o geceyi, adı pek duyulmamış
bir hastanenin morgunda ki,
buz gibi bir yatakta geçirdi
buz tenli, gece saçlı adam,
bir annenin haberi olmadı,
bir sevgili ağlamadı durup dururken,
intikam yemini eden bir kardeş olmadı,

belediye mezarlığının kimsesizler bölümünde,
bir kişilik yer ayırıldı, eğreti bir çukur
üç-beş tahta, eski bir hasır bulundu,
yer altındaki huzur evi için,
adını bile bilmediği birkaç yaşlı amca

cenaze namazını kıldılar,
öğlen namazını müteakip,
törensiz, sade, kimsesiz konuldu zavallı,
belediyenin siyah renkli,
üstünde hilal bulunan cenaze arabasına,
iki hamal tarafından, alalede bir tabutta
sirenini öttürdü siyah araba,
ağır ağır yürüdü mezarlığa..

bir bıçak,bir adam, ve bir çocuk,
bıçak bir poşette, cinayet delili olarak saklandı,
adam belediye mezarlığının kimsesizler bölümünde,
derin bir uykuda,
sol döşü hala kanlı duruyor,
çocuk, iki elinin arasında başı
tuzlu gözyaşlarıyla suluyor, henüz çıkmaya başlamış bıyıklarını,

anne ağlamadı,
kalbinde bir boşluk oluşmadı o esmerin,
taziye ilanları olmadı gazetelerde,
bir ana ağlamadı,
bir ona ağlamadı,
kimse umursamadı,
kimse duymadı...

13.02.1997 / saat:1100

Mustafa Boyrazlı

Ah o Kadın

Ne zaman kurşunleşse gökyüzü,
Hep o, dolgun kalçalı kadının
Hayal-meyal silueti belirir gözlerimin önünde,
İri göğüsleri ile yürürken,
Siyah etekleri o bunaltıcı havayı silip,
Benimle bir ömür der gibi,
Açılır açılır, açılırdı...
Ben o çocuk gözlerimle,
Ben o aşık, tepeden tırnağa, sırlıslıkla,
Ben daha çocuk,
Ben ona vurgundum deliler gibi,
Onu beklerdim, yağmurda ısınmak için,

Ben o çocuk, ben deli çocuk,
Ben ona vurgunmuşum deli gibi...

1995

Mustafa Boyrazlı

Akşamlar

Akşamları gün batmadan çöker üstüme,
O, kimselerde görünmeyen hüznün,
Ben sevinçle hiç karşılaşmadım,
Adını; sadece eski mahallemizdeki
Bir sokak tabelasına yazılı gördüm,
Mutlulukla yakından-uzaktan alakam yoktur benim,
O, karşı evdeki, beyaz sakallı,
İri yarı, zengin amcağı çok sever,
Neşe bizim apartmanda oturur,
Haftada bir ince vücudunu saran,
Tülden bir sabahlıkla görürüm,
Gerinirken sarmaşıklı balkonunda.
O da beni görmeye dursun,
Hayalet görmüşçesine kaybolur.
Benim en has dostum yalnızlık,
Sigaramı bölüştüğüm tek yokluk,
Elimi uzattığımda o kaldırır beni düştüğüm yerden,
Ağladığımda başımı okşayan sevgilim...
1994 Elazığ

Mustafa Boyrazlı

Bence

İnsan bir yerde unutmali insanliğını bence,
Taş kesilmeli yüreği,

Otobanda karşıdan karşıya geğerken,
Yüzlerce otomobilin lastikleri altında kalarak,
Leşi asfalta yapışan köpeklere acımamalı,

Sokak ortasında gece yarıları,
Ateş yakarak, çevresine üşüşen çocuklara bakınca,
Hissetmemeli yüređinde bişey,

Aldırmamalı, oğlundan dayak yiyerek can veren,
Yaşlı anneye,

Yazın hummalı bir çalışmayla
Yuvalarını soğuk kış günlerine hazırlayan
Ve binlercesi ayaklar altında ezilen
Karıncalara bakarken "banane" diyebilmeli,

İnsan unutmali insanliğını bir yerde,
Yalnız kendini görmeli, kendini dinlemeli,
Kardeşmiş dostmuş, atmalı bir tarafa,

İnsan unutmali bir yerde insanliğını...
09.10.1997/Perşembe

Mustafa Boyrazlı

Bir Garip Olurum

Bir garip olurum bazı akşamlarda,
Hiç yoktan bir şeyler düğümlenir boğazımda,
İçime akar, utancımın gözyaşlarım,
Bulanık sularda akisler arar arar dururum.

Bir garip olurum bazı akşamlarda,
Nuh'un gemisini ararım kaf dağında
Ellerimde hiçbir şeyi elde edemeyişimin acizliği, kavrulur
Yüreğim, bir yangına kor olur, yanar dururum.

Bir garip olurum bazı akşamlarda,
Her telden çalar düşünceler, aklımda
Bir çocuk olurum bazan geleceği avucunda,
Bazan uçar gider, tüm umutlarım,
Beyaz bir güvercinin kanadında,
Ardından bakar ağlar dururum.

Bir garip olurum bazı akşamlarda,
Yüzlerce soruya saçma sapan cevaplar ararım da,
Tonlarca ağırlaşır, cevaplar dudaklarımda
Çakıl taşı olurum kaldırımlarda her akşam,
Ézildim şarkısını söyler, ağlar dururum

Mustafa Boyrazlı

Bir Otel Odası

bir eylül sabahıydı,
bayrampaşa otogarında, bir katil bekliyordu
gözlerinde yağmurlu bir sevda,
ve ölümcül ihanetler taşıyordu avuçlarında

bir eylöldü, öğlendi
herbir yağmur tanesi
kaçak bir oduncunun, indirdiği balta
gibi iniyordu katilin sarı saçlarına
asfalt korkudan simsiyahtı

bir eylül akşamıydı
topkapıda bir otel odası
katilin silahı ihanete dolu
koynunda karamsar duygular
ve içinde beyaz bir keder ağlıyordu

bir eylül gecesiydi
maktül ayakları altında uzanmıştı
sirtında üç kurşun yarası
beyni hala yanıyordu

bir eylül gecesiydi
bayrampaşa otogaruında bir katil ağlıyordu
sarı saçlarıyla bir katil ağlıyordu
geldiği gibi gitti
bir eylül gecesi topkapı otelinde
bir cinayet işlendi

üç kurşun taşıyordu sirtında maktül
hala sıcaktı teni hala sarhoş
boyu boyunca uzanmış yatağın başucuna
gözleri hala açık, yol bekler gibi
ve hala seviyordu katilini...

Mustafa Boyrazlı

Bu Gece İlk Kez Beni Arayacaksın!

Bu gece, ilk defa,
Belki, ilk defa beni arayacaksın;
Tüm çıplaklığıyla mazi,
Ele verecek hislerini,
Belki ilk defa benim için ağlayacaksın...

Yağmur çiseleyecek pencerenin öteki yüzüne,
İnsanlar, nükleer bir saldırıdan kaçır gibi, boşaltacak sokakları
Dayayıp alnını buğulu camlara,
Birinin yolunu bekleyeceksin, gelmeyecek
Çığlık çığlığa büyüyecek içindeki, deli korkular,
Bir çitirtiyâ satacağısın, en değerli eşyalarını...
Ve belki hayatında ilk defa sigara içeceksin,
Saatler beyninin içinde zonklayacak,
Her saniyede yüreğinden bişeyler yitireceksin,
Elektrikler kesilecek, korkacaksın,
Çocuk ağlamasını ilahi bir teselli sanacaksın,
O birini arayacaksın,
Göğsüne başını yaslamak,
Ellerini tutmak,
Korkularından arınmak için,
Bulamayacaksın,
İçindeki haykırışlar, seni en çirkin yerine götürecektir,
Kalbindeki, yerimin..
Dayanamayıp iki kadeh içeceksin,
Zula bir yerlerden, çıkarıp yedi altmış beşliğini,
Resmine dayayacaksın, o birinin,
Üç el ateş edeceksin,
Tüm maziyi öldürdüm, sanacaksın,
Tüm boş umutlarını o birinin...

Bu gece, ilk defa
Belki ilk defa beni arayacaksın,
Tüm çıplaklığıyla mazi,
Ele verecek hislerini,
Belki ilkdefa bir yedi altmışbeşliğin
Hiçbir işe yaramadığını anlayacaksın,
Bu gece.....
1996

Mustafa Boyrazlı

Gözün Kesiyorsa

SEN BAŞIMIN EN ZONKLAYICI AĞRISINDA
Sen başımın en zonklayıcı ağrısında,
En belalı gangsterlerin,
Ellerindeki silahtan çıkmış,
Bir kurşun gibi beynimin içindesin.
Vücudumun en ince noktasına kadar,
Delik deşik olmuş tüm bedenim,
Örneğin, göremeyecek gözlerim yeni bir baharı
Son umudu ayaklarımın asri mezarlık,
İşte öldüm, öleceğim,
Ramak kaldı merhabalaşmaya,
Beyaz elbiseli ölülerle,
Gel güzelim gelde öldükden sonra,
Gözün kesiyorsa,
Yine öldür beni..

Şimdi eski bir yapının taş duvarlarına asılmış
Minyatür bir resim oldum ben,
Eski mısır piramitleri üzerinde,
Taze aslan kabartması,
Sana aşkı anlatacağım gel,
Sana gülmeyi yeniden hatırlatacağım..
Ve sana..
Şimdiye kadar tatmadığın,
Yeni bir aşk yaşatacağım gel,
Gözün kesiyorsa, toprak altında bul beni....
Hatay-1994

Mustafa Boyrazlı

Gün Gelir

Gün gelir, duvarlardan başka kimse kalmaz etrafında,
Gün olur, eşyalara göz kırparsın,
Karşı balkondaki, komşu kız yerine,
Gün olur sis olur,
Bir adım öteni göremezsin
Teselli kudreti biter kadehlerin
Avutmaz yalnızlığını,
Deniz kenarı, güneşin batışı
Yahut en güzel manzaralar bile
gün olur pencereni süsleyen saksıya gücenirsin,
İnsan kardeşin yerine
Gün olur, yalnızlık hükmeder beynindeki hücrelere,
Bir uçurum boyu ararsın
Kalles çıkar sırtını dayadığın ağaç,
ve sen bunu kaldıramazsın.
Mevcudiyetinin önemi tükenmiştir bu şehirde,
Seni anlarsa ölüm anlar, anan değil.

Elazığ 16.02.1993salı 03.00

Mustafa Boyrazlı

Her Sabah

Her sabah,
Uyanır uyanmaz, koşarım aynalara,
Her sabah,
Aynı kötürüm surat karşımda,
Her sabah,
Bilindik senaryoları yeniden yaşıyorum,
Aynı türküyü söylüyorum her sabah,
Aşına sitemler, bir önceki günden kalma
Aynadaki gölge silüetime..

Her doğan gün bir başka acıtıyor içimi,
Eşeliyor, zülamda bir yerlerdeki hasretini,
Ben o deli divanesi, ben o tasasız bir zamanların,
Olmadık küfürler yağıdırıyorum, aynadaki aşına surata,
Her sabah,
Her sabah bir başka acıtıyor içimi çaresizlik...

Mustafa Boyrazlı

İlkbahar

Nerde kaldın be ilk bahar,
Gözümüz yollarda kaldı.
Varsa huzur, bilinir, sende var
Ruhumuz huzura hasret kaldı.

Erisin artık Hazar'ın karları
Şenlensin yine Harput'un akşamları
Yağsın artık nisanın ılık yağmurları,
Nerde kaldın çabuk ol be ilkbahar.

Özledik, gök gürültülü, yağmurlu akşamları,
Tüm böcekler hazır, yolunu beklerler,
Şu geceleri gelde kısalt Allah aşkına,
Gecelerki, insanı deli ederler.

Bütün aşıklar yolunu gözler,
Bu soğukta elele gezilmiyor ilkbahar,
Gelirken unutma turnaları da getir.
Gecikme bu hafta sonu gel ilkbahar.

Elazığ-29.03.1993/Pazartesi 0530

Mustafa Boyrazlı

İstiyorum

Bu gün üşüyorum,
Bir soğukluk var üzerimde, hissediyorum
Getirin tüm cehennemleri buraya,
Bende günahlarımla doyasıya,
YANMAK İSTİYORUM.

Romantikliğim üzerimde bugün,
Çıkıp gökyüzüne bir bir, tüm bulutları yağdıracağım,
Getirin ummanları buraya,
BEN YAGMURLU DENİZ KENARLARI İSTİYORUM.

Yetti canıma bu karanlık, bu gece
Artık gün doğsun üstüme, istiyorum,
Ezberledim yalnızlığı, hece hece,
Başımı dayayacağım bir ÖMUZ, yahut
SESSİZ GECELERİMDE BİR ÇİTİRDİ İSTİYORUM.

Kaç asırdır suskunum böyle,
Var gücümle, bağırarak, haykırmak istiyorum
Nedensiz olsun fark etmez gözyaşlarım,

Tükeninceye kadar gözümde tek damla,
DOYASIYA AGLAMAK İSTİYORUM.

Bıktım bu sıkıcı aşklardan,
Daha yok mu, getirin getirin,
Eriyinceye kadar tüm bedenim,
ÖYLE SICAK, ÖYLE İÇTEN VE ÖYLE KARŞILIKSIZ
DAHA ÇOK, DAHA ÇOK SEVMEK İSTİYORUM.

Elazığ 07.03.1993/PAZAR 01.30

Mustafa Boyrazlı

Kadınım

Gecenin rengi çökmüş gözlerine,
Kamerdir hatırlatan yüzünü
Ve yakıcı şemsdir sıcaklığın
Rüzgar kadar acımasız,
Ağaçlar kadar inatsın.
Su gibi aziz,
Ekmek kadar lazımsın
Ve sen;
Rab'den bana yadigarsın
Kadınım.

Elazığ- Malatya 13.01.1993/ çarşamba 17.05

Mustafa Boyrazlı

Kime ne?

Nereden düştünse düştün, kimene?
Aklımdasın işte, saçların, yüzünün şekli,
Tıpatıp sana benziyor hayalimdeki.

Alıp başımı gitmek geliyor,
Gitmek başka şehirlere,
Başka garlarda, değişik arabesk hüzünler tatmak,
Alıp başımı gitmek,
Ve ta içine gömülmek geliyor içimden,
Nemli, yağmur kokan başka şehirlerin..

Ve ulaşmak bir yerlerde sana,
Kilometrelerce mesafe varken aramızda,
Hayal etmek ulaşmayı,
Sarılmayı, koklamayı, öpmeyi,
Ve ulaşmak bir yerlerde sana,
Bu kadar imkansızlık varken aramızda..

Dedim ya gülüm,
Gitmek istiyorum bu şehirden,
Bu şehrin yağmurları sıkıyor beni,
Bu şehirde, sevdiğim şarkılar söylenmiyor,
Sevdiğim şiirler, yasak
Aşına bir sima yok,
Bir dost omuzu yok,
Başımı yaslayacağım,
Bu şehrin taşları döşe basılır cinsten değil,
Dedim ya gülüm,
Gitmek geliyor içimden,
Gitmek bu şehirden....

17.02.1998/ Salı saat:0100

Mustafa Boyrazlı

Kimler Bıraktı?

menekşe saraylarda, güller büyüttüm,
ellerimde yalnızlığın yapışkan kanları,
binlerce lamba, gönül kubbemden sarkan avizede
ve binlerce yankı beyin çeperlerimde.
kimler bıraktı, bu koca boşluğu yüreğime?

gittiğim yollar kadar yalnızım bu şehirlerde,
ellerimde çaresizliğin bin bir çeşidi var,
takıldım kaldım, yalnızlığın son hecesinde,
kim bıraktı bu kadar yalnızlığı gecelerime...?

uykumun camlarına çarpıp parçalanan,
buzdan yapılmış yüzlerce sevgilim var,
ellerinde siyah-beyaz düşler, gözleri kan çanağı,
nereye gitsem peşimden savrulurlar,
kimler bıraktı bu kadar çok sevgiliyi uykularıma...

bakır çalığı bir tat kalmış, dudaklarımda,
kulaklarımda, intiharlardan arta kalmış yüzsüzlükler...
bir uçurum kenarındayım, hep, rüyalarımda,
kimler unutmuş bu kadar uçurumu, rüyalarımda?

09.10.2001/çarşamba
saat:0130

Mustafa Boyrazlı

kimsenin Kalbinde Yerim Yok Benim

kimsenin kalbinde yerim yok benim,
hiç birisi adımı buğulu camlara yazmadı sevgililerin,
yağmurdan arta kalan bir hüznle,
kimse söylemedi beni sonbahar akşamlarına...

benim ellerimde çirkinliği, yaşadığım günahların,
gözlerimde kekik kokulu dağların, gece yalnızlığı,
büyüyor içimdeki cehennemler,
azalıyor gittikçe umutlarım..
ve umarsızlıklarım..
gün geçtikçe çoğalan umarsızlıklarım,
bir intihardan arta kalmış sessizliği yaşıyorum,
ve bütün ölülerin toplam yalnızlığını giydim sırtıma,
ölüleri kiskandırıyorum....
kimsenin kalbinde yerim olmadı benim..
hiçbirisi adımı buğulu camlara yazmadı sevgililerin,
yağmurdan biriktirilen bir hüznle,
kimse söylemedi romantikliğimi, sonbahar akşamlarına....

Mustafa Boyrazlı

Nefret!

Bu gece,
Yadettim tüm eski aşklarımı,
Çocukluğumdaki emineyi,
Lisedeki Ferhan'ı
Ve Üniversitedeki Handan'ı bile..
Derken enson sen geldin,
Bereket versinde aklıma,
Hepsinden nefret ettim.

Mustafa Boyrazlı

Ölmedim...

Ellerini uzattığın yerde ben varım,
Gözlerime bakıyor, farkında olmadan gözlerin,
Bahar gelince yeşerecek ağaç gibiyim,
Kim demiş öldü, tekrar gelmez diye,

Güneşle beraber girerim içeri, odanın penceresinden,
Sigarandan yükselen dumanım, ben burdayım.

Adımı söyler durur, dalgalar, kıyıdaki sana
Ben, yağmur herhangi bir damlasıyım, alnından süzülen
Dudaklarına sürdüğün ruj, karşına aldığı ayna,
Şiirimi okurken muhabbet kuşuna,
Ben varım yanında, sana daha yakın senden,

Güneş değil, ben girerim içeri, odanın penceresinden,
Sen, o kadar büyük değil, küçücük bir parçasın benden...

Mustafa Boyrazlı

Pakistan'da Deprem

yağmur çiseliyor, üşüyen ellerine pakistan'ın,
buz gibi bir akşam kesiyor bileklerini,
satarak gölgesini duvar diplerine,
kanla doldurmuş avucunu muzafferabad,
döşüne püskürtüyor rüzgarın, şehitlerini,
yağmur çiseliyor, ürkek kalplerine
pakistanlı çocukların...

Mustafa Boyrazlı

Siyanürlü Aşklar

yağmurlardan arta kalan güneşlerde,
siyanürlü aşklar yaşıyorum,en alasından,
ellerimde yapışkan kanlar içindeki belalar,
gittikçe gözlerimde büyüyor yakınlar,
umutlar sehpa da bir idam mahkumu,
vurulduğu yerde kanı toprakla sıvanmıştır sevdamin,
buz kokan sevgililerin koynunda dolaşır,
beynimde resmini çizdiğim vahşi eller,
sigarama katık yaptığım hüzünlerimden,
duman eksilmiyor ateşi sönmüyor...

11.07.2002...

Mustafa Boyrazlı